

ЦѢНА НА ВѢСТНИКА:

за България годиш. . . 6 л.
за 6 мѣсеца 3 л.

За странство год. . . 8 л.
3: 6 мѣсеца 4 л.

Всичко, що се отнася до
вѣстника, се адресира:
до редакцията на в-къ
„Свѣтковица“ — гр. Варна.

СВѢТКОВИЦА

НЕЗАВИСИМЪ ПОЛИТИЧЕСКИ ВѢСТНИКЪ.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО ВСЪКА НЕДѢЛЯ.

Издателъ-Стопанинъ: СЛ. ХРИСТОВЪ.

За обявления се плаща:

80 ст. на първа страница
и 50 ст. на четвърта стра-
ница на гармониден редъ.

За обявления на съдеб-
ните прѣстави се плаща
по 0.4 ст. на дума.

Неплатени писма не се
приематъ.

Разсони се не се връщатъ.

ПРОДАВА СЕ

добрѣ урѣдена печатница съ много
износна цѣна.

Споразумѣние: СЛАВИ ХРИСТОВЪ — Варна.

Българска Бонбонена Фабрика „Бориславъ“

на

Г. Николиевъ & А. Поповъ, Варна.

Първата и единствена въ Варна модерно комплекта моторна фабрика, произвежда всички видове захарни издѣлия: бонбони, пълни съ шоколадъ и съ разни фруктови мармалади; карамели разни видове, пълни съ шоколадъ и фруктови мармалади, обвити съ луксозни етикети и афоризми отъ най-знаменати автори; фондани, анилийски гоми, желта захаръ (небетъ шекери), леблебе шекери, пейниръ шекери, сиропи, фруктови сладка, локумъ типъ Сира и разни видове росолови бонбони пълни съ ликьоръ, за локума и росоловите бонбони имаме доведенъ специалистъ майсторъ отъ Сира, дѣто се изработватъ прочутитъ Сирски локуми и всички видове захарни издѣлия. По поръчка изработва по вкусъ и желанието на клиента.

Всичкитъ видове захарни издѣлия, както и цѣнитъ имъ, които фабриката изработва, сѣ поименовани въ цѣноразписа, който при поискване фабриката изпраща безплатно. 10-10

Варненско Градско Общинско Управление

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 10948

гр. Варна, 30 юлий 1910 год.

Варненското градско общинско управление обявява на интересующитъ се за знание, че събирането на такситъ за правопродаване стоки на разностъ, сергия и такситъ за поставяне маси и столове по тротоаритъ за отъ 1 януарий т. г. до 31 декемврий 1910 г. по търгъ, е възложено на Варненския прѣдприемачъ СТЕФАНЪ ИВ. ПЛЯКОВЪ, който прѣзъ това врѣме да събира тия такси.

Умоляватъ се всички, които продаватъ стоки на разностъ, вадятъ сергия и пр., да заплатятъ на СТЕФАНЪ ИВ. ПЛЯКОВЪ доброволно слѣдующитъ се за тѣхъ такси за тѣзи год. въ кантората му въ IV уч. ул. „Мария Луиза“ подъ зданието на Д. К. Поповъ, за да не прибѣгва до принудителното имъ събиране, съгласно чл. 102 отъ закона за градскитъ общини.

п. Кметъ: М. Юрдановъ

и. д. Секретаръ: М. Петковъ.

Прѣдстоящитъ маневри.

Десятки хиляди български граждани сѣ свикани подъ знамената на тринедѣлно обучение. Тѣ сѣ отвлѣчени отъ занятията имъ въ най-работното врѣме, когато тѣхния трудъ е най-необходимъ за държавата и за самитъ тѣхъ. Ако повикването на тринедѣлно обучение станѣше въ по друго врѣме и само за изучаване на военното искусство, тогава никакви възражения не би могло да се направятъ. Но запаснитъ войници сѣ свикани за произвеждане на голѣми маневри, съ очевидната цѣль да се манифестира прѣдъ неприятеля надмощието на българското оръжие. За произвеждането на тия маневри ще се похарчатъ милиони, каквито правителството нѣма право да изразходва безъ позволениято на народното събрание. Но очевидно е, че правителството не се тревожи нито отъ общественото мнѣние, нито пъкъ отъ парламентарния контролъ. Обществено мнѣние у насъ е слабо и немошно, неговото влияние е равностойно на нула. А за парламентарния контролъ и дума не може да става, защото народнитъ прѣдставители отъ „демократическото болшинство“ сѣ послушни и раболѣпни, като сѣщински марионетки.

Прѣдстоящитъ маневри ще се правятъ и съ друга цѣль. Демократическото правителство неуклонно слѣдва начертания отъ стамболовиститъ пътъ. Съ постоянното дрънкане на сабитъ то мисли да плаши Турция и да я застава да се отнася по-благосклонно къмъ сѣнародниците ни въ Македония. То знае твърдѣ добрѣ, че съ подобенъ начинъ на дѣйствие нищо добро не може да се постигне. Но за трѣзвитъ умове е безсѣмѣнно, че съ това се прѣслѣдватъ долни партизански цѣли. Въ тригодишното си властване правителството не извърши нито една демократическа реформа, която би задоволрила петимнитъ за редъ, правда и законность. Напротивъ, то извърши безбройни реакционни дѣла, които го поставятъ на равна нога съ стамболовиститъ. И сега, когато прѣдстои да се

разрѣши въпроса за свикване на Велико народно събрание, то употребява всички простени и непростени срѣдства за да отсрочи разрѣшеннето на този въпросъ. Избѣгва отъ това по твърдѣ понятната причина, защото то не може да се помири съ мисълта да напусне властта. А демократитъ създадохъ една отвратителна и задъшваща атмосфера, която трови българското общество и не му дава минута спокойствие. Съ постоянни тревоги, аларми и авантюри, тѣ искусствено поддържатъ „патриотическо“ настроение и съ това се мжчатъ да оправдаятъ своето гнусно поведение. Но общественото мнѣние и независимия печатъ, колкото и слаби да сѣ, раскриха тѣхнитъ потайни и скривени намѣрениа. За българския народъ стана повече отъ очевидно, че демократическата партия се е изродила въ една нископробна котерийка, достойна само за прѣзрѣние и оплюване.

Българскитъ граждани и сега ще понесатъ мъжки и неволи, но не е далеченъ денътъ, когато тѣ скъпо ще отплатятъ на своитъ притѣснители. Ако е нужно да се защитава свободата и независимостта на отечеството, българина всѣкога е готовъ съ отворени гърди да си изпълни длъжността.

Савовъ и Паприковъ

Савовъ и Паприковъ сѣ тѣмнитъ герои на личния режимъ. Отъ 15 години насамъ, тѣ безпрѣпятствено сѣ тършували въ държавната хазна и сѣ въздигнали палати. Въ новопоявилата се брошура „Държавни неразбории и защо крадѣтъ“, нашия сътрудникъ г. Баламутъ дава слѣдната блѣскава характеристика за тия г. да. Четете:

„Послѣ всичко това не е удивително, че единъ Савовъ бидейки министъръ е заявилъ: Азъ не се нуждаю отъ пенсия! . . .

Прѣзъ есенята на 1906 год., единъ отъ рѣдкитъ служащи въ военното министерство, който на длъжността си и на чина си не е гледалъ, като на източникъ за забогатяване, а е влагалъ сърдце, душа, знание и енергия — всичко, за да бѣде полѣзненъ на армията, се явилъ при Савова съ докладъ, въ който подробно доказвалъ, че балансътъ на военно-пензионния фондъ въ бѣдаще ще се свършва съ дефицитъ. Докладчикътъ прѣдлагалъ въскоп мѣрки за прѣмахване на този

дефицитът. Савовъ захвърли доклада с думитъ: „Азъ не се пуждая отъ пенсия!... Скоро ще се уволня. — да му мисли той, който ще ме замѣсти.“ Съ тѣзи думи Савовъ най-добъръ е характеризиралъ себе си. Не за армията се грижеше той, а какъ чръзъ „бързи поръчки“ и „късни доставки“ да обезпечи себе си така, че да нѣма нужда отъ пенсия и да може да харчи хиляди левове на денъ по парижкитѣ кафе шантани.

Съ горнитѣ си думи Савовъ е искалъ да каже на офицерството ако искате да нѣмате нужда отъ пенсия, слѣдвайте моя примѣръ!

Чудно ли е, че въ нашата армия Жановщината почна да намира все повече и повече подражатели. Сега тя вече е пуснала тамъ свѣтлѣ корени на дълбоко и широко. Прѣдирнемачитѣ открито даватъ рушветъ. Дошло е до такова падане, щото интендантѣ и завѣдующи прѣхраната не се гнусятъ въ една разписка за купенъ материалъ за 3 лева, да прибавяватъ 50 ст. въ своя полза. А нѣкои отъ фелдфебелитѣ и подофицеритѣ до такава степенъ сѣ се изхитрили въ крадене отъ продуктитѣ за храна на войницитѣ, че и 25% отъ тия продукти не достигатъ до казана. Такава поквара не е имало даже въ турската армия въ вѣрмената и въ най-развратенитѣ султанови режими. Но може ли друго да бѣде, когато поквара се поощрява отгорѣ? При такива условия чудното е, че въ офицерския корпусъ въ българската армия сѣ останали значителенъ процентъ честни и не подкупни офицери. Ще могатъ ли тѣ да устоятъ до край въ своята честностъ прѣдъ заразителния примѣръ и прѣдъ мрачната перспектива на несигурното бъдеще? И разбиратъ ли ония зелени момчета, които искатъ да даватъ тонъ на обществено мнѣние въ България, каква пагубна, каква мечешка услуга вършатъ на Българския народъ, като вдигатъ връва за прѣмахване или намаление на военнитѣ пенсии, които сега сѣ единичката упора на честнитѣ офицери прѣдъ изкушението и развращаващия примѣръ?

Жановщината учи, че честността е донъ-кихотчина, а бѣдността е прѣстѣпление. Обаче, опасността не се заключава толкова въ тая проповѣдь, колкото въ ненаказуемостта на нейнитѣ послѣдователи на дълго. Тази безнаказаностъ е станала причина да намира тя все повече и повече свои агенти, да пуца все по-дълбоки и по-дълбоки корени въ срѣдната на офицерството и успѣшно да върши своето дълго на разрушение и развратъ. Ако се оставятъ работитѣ все така да вървятъ, въ близко бъдеще цѣлия български офицерски корпусъ ще заприлича на руския интен-

дански корпусъ. Поквара въ тоя послѣдния е била достигнала до тамъ, че ако между чиновницитѣ му се е намѣрвалъ честенъ човѣкъ, който да се гнуся отъ рушветитѣ, той се е усмивалъ и прѣзиралъ отъ другаритѣ си, които сѣ го наричали: „нашъ дурчоко, нашъ идиотикъ.“

По кражбитѣ и развратитѣ въ руския интендантски корпусъ не сѣ билъ тѣй опасенъ за руската армия, както кражбитѣ и развратитѣ въ нашето офицерство сѣ опасни за нашата армия. Руското интендантство е така устроено, че съставлява изолирана организация отъ рускитѣ строеви офицери. Послѣднитѣ се отнасятъ съ прѣзрѣние къмъ „ворипикитѣ“ интендантѣ, не се събиратъ съ тѣхъ, не ги праематъ даже въ своитѣ клубове.

Свършено друго е положението на нашитѣ офицери. Тѣ съвмѣстватъ въ себе си не само обязанности по обучението и възпитанието на войницитѣ, но на тѣхъ е възложена грижата за всички домакински нужди, необходими за съществуването на една армия. Руското интендантство е прогнано отъ кражби и развратъ, но не и корпуса на строевитѣ руски офицери. Жановщината, напротивъ, обхваща всички български офицери. Ето гдѣ се крие най-големата опасностъ за нашата армия. Не на тая ли опасностъ искатъ безнадежно да изложатъ нашата армия ония кликачи, които въ унисонъ съ Жана викатъ: „офицеритѣ нѣматъ нужда отъ пенсия!“

Но тая опасностъ става още по-голяма, като се има предъ видъ, че като Савова мислятъ и постѣпватъ и другитѣ военни министри.

Пенсията трѣба да бѣде на всеки запасенъ офицеръ въ джебъ.

Така се е изразилъ единъ пжтъ Паприковъ, бивши воененъ министръ. И вѣренъ на думитѣ си, той е употребилъ всичко за да има пенсията си въ джебъ и днесъ, той богатъ и прѣ-богато я има въ своя джобъ! За да разберемъ психологията на тоя типъ воененъ министръ, ще трѣбва да хвърлимъ единъ погледъ на неговото минало, а то е много интересно и характерно за хората, съ които се окръжава князь Фердинандъ.

Едва ли има другъ офицеръ въ българската армия, който да се е родилъ и да е прѣкаралъ дѣтинството си и отрочеството си при такива мизерни и ужасни условия, като Паприкова. Въ ранно дѣтинство той изгубилъ майка си, вкарана въ гроба отъ циннатата си мжжъ. Ни една човѣшка ласка не се е докосвала до неговата глава. Баща му билъ не само пияница, но и глупъ и безсърдеченъ човѣкъ. На 7 или 8 години младия Паприковъ бива изхвърленъ на улицата. Прибранъ отъ единъ далеченъ роднина, той изпитва горчивинитѣ на чуждия хлѣбъ.

Растналъ по кюшетата, уединенъ отъ всички, забравенъ отъ всички, той въ дълбочината на душата си запиталъ не само недовѣрие но и озлобление къмъ хората. Никого до сега той не е по-срѣщналъ ласкаво; когато говори съ нѣкого, не смѣе да го погледне въ очитѣ. Къмъ никого не е въ състояние да се прѣвърже. Вѣчно върши само за себе си! Окръжаванитѣ го хора той удостошава съ вниманието си до толкова, колкото него нѣкога сѣ удостоавали съ внимание. Къмъ своето минало, пълно съ гладъ, нѣмощия, страдания и унижения, най-много той се отнася съ отвращение; а хората, които знаятъ това му минало, той най-много ненавижда. При едната само мисль че това минало може да се повърне, душата му конвулсивно се гърчи. За да се избави отъ опасността повторно да изнига миналитѣ си мжки, страдания и мизеренъ животъ, той се рѣшава навсичко, за да стане богатъ. И сега той е богатъ, много по богатъ даже отъ Савова, само че за неговото богатство никой не говори. За начина на натрупване на богатството му го изобличава само размѣра на това послѣдното, което въ никой случай не може да се натрупа само отъ пестене.

Разбира се, че сега нито Савовъ, нито Паприковъ не се нуждаятъ отъ пенсия, защото такава иматъ въ джебъ си. Но на какво би заприличала нашата армия, ако всички нейни офицери би послѣдвали примѣра на Паприкова и би сложили въ джебоветѣ си своята пенсия? Тя би се прѣвърнала въ такова промишлено заведение за офицеритѣ, въ каквото военното министерство се е прѣвърнало за разни Жановци, Паприковци, Мечковевци и прочие „неустрасливи герои“ отъ патриотарската „неизбѣжна фаза.“ Това и ще стане, ако и въ бъдеще се оставятъ да се разпоредятъ съ сѣдбинитѣ на Българския народъ разни парвенюта отъ типа на Савова и Паприкова, които се ръководятъ отъ принципа — на насъ и напистѣ покровители да е добръ, а слѣдъ насъ, ако ще и потоцъ да заглъбе България! Така разсѣждаваха и постѣпваха „патриотитѣ“, които въ XIV столѣт. окръжаваха Ивана Александра, Ивана Шишмана и Ивана Сградимира. И погипа второто българско царство!...

Народитѣ често пропадатъ не защото въ своята цѣлостъ сѣ лоши и развратни, а защото допущатъ да имъ се натрапятъ за управници разни Савовци, Паприковци, Генадиевци и тѣмъ подобни!...

Вѣстникъ „Свѣткавица“ рекламира най-евтино.

И демократитѣ крадатъ.

Че демократитѣ се мжчатъ да надминатъ етамболиститѣ въ кражбитѣ и взятитѣ, върху това не може да има никакво съмнѣние. Его какви извѣстия е направилъ единъ виденъ демократъ прѣдъ кореспондента на в. „Рѣчь“:

„Знаете, че анкетната комисиия, която издирва дѣлата на бившия режимъ, е намѣрила, че най-много кражби сѣ вършени съ советитѣ и въобще съ държавнитѣ имоти. Това се върши и сега. Початътъ до сега тамъ не е наднишалъ. Вземете за примѣръ *Поряза* въ Добричко. То е държавенъ имотъ отъ хиляди декари. Продаде се по 7 лв. кв метъръ, като „притъжателтъ“ му бѣ оскубанъ съ около 14,000 лв. отъ двама децугата, отъ които единиятъ минава за ученъ човѣкъ. Но това не стига. И другъ депутатъ поискалъ да се облажи Купувачътъ, обаче, не далъ и на него. Тогава се внесе една интерпелация въ Н. Събрание отъ г. М. Златановъ, съ която се пита, защо тоя имотъ е продаденъ толкова евтино. Министрътъ отговори, че продажбата е утвърдена отъ Народното Събрание. Въпрѣки, обаче, на тоя рѣшение, купувачътъ на „Поряза“ и днесъ не може да се снабди съ крепостенъ актъ. Ще запитате защо? Защото този човѣкъ трѣбва да бѣде още оскубанъ. М-ръ Салабашевъ чака депутатътъ да „ходатайства“ та тогава да даде крепостния актъ!“

На не е само това. Покрай напистѣ корумпираха се и други. Надникнете въ м то на търговията. Тамъ се вършатъ отвратителни работи. И заблѣжете, че тамъ сѣ началници социалисти и радикали. Тамъ за да се вземе концесия, да се свърши нѣкоя индустриална работа, да стане каквото и да било, обязательно просителъ ще бѣде оскубанъ.

Продава се *Талана* въ Балчикско. Началена бѣ комисиия, която редовно извърши всичко. Но купувача трѣбваше да бѣде оскубанъ. И въ своята дързостъ единъ децугатъ, който минава за нашъ Йор. Поновъ, изпрати една дръзка и заплашителна телеграма до окръж. управителъ, защото послѣдния не допусна поменатия депутатъ да оскубе купувача. Търгътъ се не утвърдява, въпрѣки ходатайството на единъ почтенъ депутатъ. М-ръ Липчевъ подписва така, както му докладватъ и както искатъ началницитѣ. Сѣщиятъ депутатъ накаралъ купувача да се „консултира“ съ брата на единъ отъ началницитѣ. Той е адвокатъ. И слѣдъ като станала тая консултация, въпрѣки първото рѣшение, търгътъ се утвърдява. М-вото на търговията е запри-

ПОДЛИСТИНИКЪ.

СМОКОВИЦАТА*).

Въ далечни земи живѣлъ единъ човѣкъ, който се радвалъ на всички добродѣтели дарени нему. Цѣлата околностъ го почитала, като уменъ и честенъ човѣкъ. Богатствата му, спечелени съ трудъ и усилие, се простирани до къдъ око вижда. Търговци отъ още по далечни страни при него прѣбиждали, на него имали неограничено довѣрие. И този богатъ и почтенъ човѣкъ ималъ само единъ-единъ чѣкъ синъ. Когато порасналъ сина му, той го повикалъ при себе си и му заръчалъ да направи дълго пътувание по свѣта, за да добие опитностъ въ живота, и въ странствуването си печалба да направи. За другаръ неговъ, баща му опрѣдѣлилъ най-вѣрния си старъ опитенъ и вѣренъ слуга, на-

ректъ го приятелъ на сина си и сложилъ условие, каквото спечелатъ, двамата ще го дѣлятъ.

И така: опитността и умѣнието отъ слугата, капиталата отъ сина — тръгнали двамата другари по далечни страни на тежка печалба.

Слѣдъ дълго пътувание тѣ дошли въ столицата на едно царство. Като минавали край царскитѣ палати, синатъ видѣлъ една много хубава мома. Спрѣлъ се младия човѣкъ и дълго гледалъ хубавицата. Младата мома, като видѣла този красивъ чужденецъ, отворила прозорцитѣ и му подхвърлила една златна ябълка, на която пишало: „Азъ съмъ царската дѣщеря. Влюбена съмъ въ тебе и желая да бѣдешъ мой мжжъ“. Момъкътъ, заедно съ своя другаръ веднага отишли въ царскитѣ сарай. Тѣ се явили прѣдъ царя и богатшия синъ му казалъ: „Ето прѣдложенето на

твоия дѣщеря. Обичамъ я и азъ, искамъ да бѣде моя жена“. Царя го изгледалъ отъ глава до пети и му отговорилъ: „Съжелявамъ те, синко! Ти си толкова младъ и толкова хубавъ, че сърдцето ми не позволява да те дамъ жертва на моята дѣщеря. Тя е таласмлия и 99 мжже е вече уморила още въ първата брачна нощъ.“

— Нека азъ бѣда стотната жертва! — отговорилъ момъкътъ.

Тогава царя повикалъ дѣщеря си и ѝ заговорилъ:

— Не съжелявашъ ли този младъ човѣкъ, че ще стане жертва, та толкова настояващъ да бѣде твоя мжжъ?

Царската дѣщеря съ слъзи на очи замолила баща си: „Татко, нека той да бѣде послѣдната жертва“.

— Да бѣде — отговорилъ бащата.

И по всички краища на царството извѣстили, че царската дѣщеря пакъ ще се жени.

Народътъ се труналъ въ столицата да носи дарове, и за първи и послѣденъ пжтъ да види младия царски зеть. Защото всички знаели, че още

първата вечеръ слѣдъ свѣдѣлото той ще умрѣ.

Дошелъ денътъ на свадбата. Тя станала съ всички тържества и блѣсъци, както ставатъ царскитѣ свадби. И вечерта младоженцитѣ се отдѣлили въ своята стая. Но още прѣзъ денътъ, вѣрния другаръ на младоженеца се скрилъ подъ леглото на младата двойка, и зорко бдѣлъ какво ще стане съ неговия младъ приятелъ.

Радостни и тържествуващи били младоженцитѣ. Страстни цѣлуки сѣ тѣ размѣняли и постепенно се отдалечавали отъ свѣта — прѣнасяли се въ царството на страстата и безумното увлечение. И тъкмо въ момента на самозабравата, на най-горѣщата цѣлувка, когато младоженцитѣ за мигъ изгубили съзнание, вѣрния другаръ подъ леглото видѣлъ, че отъ устата на царската дѣщеря излизала една отвратителна смоквица да отрови младоженецътъ. Той ловко се измъкналъ изъ подъ леглото, сграбчилъ смоквицата, и съ острия си ножъ отрѣзалъ ѝ главата. Трупътъ на смоквицата бѣже се вмѣкналъ въ копеца на пап-

* Тази поучителна приказка е помѣтена въ книгката „Разкази и приказки“, отъ А. Кипровъ, № 3 отъ популярната библиотека на Прогресивно-либералната партия.

лично на разбойническо гнѣздо, какъ дѣто пѣколщина ортаци пладнешки обираатъ.“

За гешевитѣ на демократитѣ изъ Варненско има още много да се каже. Недавна единъ тукашенъ демократъ разправяше, че окръжния управител държалъ въ чекмеджето си маса документи около взятки за *Талия*. Когато демократитѣ бждатъ изринати, тогава всичко ще се залови. И всѣки ще се убѣди, че тѣ сж били по виртуозни и отъ стамболиститѣ.

ХРОНИКА

Лични.

Пр стигналъ е въ града ни г. К. Г. Поповъ, директоръ на Статистиката.

Пристигналъ е и началника на съверната инспекционна областъ г. генералъ Радко Димитриевъ. Той е дошолъ по служебни работи.

Одескитѣ юнаци.

Посѣщението на българскитѣ юнаци въ Одеса е оставило незаличимъ споменъ въ руската душа. На врѣмето пѣлва руски печатъ съ неударимъ въсторгъ поздравилъ българскитѣ юнаци за постигнатия отъ тѣхъ успѣхъ. Сега, както се научаваме, одеското гимнастическо общество тъкмяло да освѣти дружественното си знаме. Това праздненство щѣло да стане най-късно до 15 септемврий, докогато ще трае и търговско-п. омшенната изложба. По този случай, настоятелството на одеското гимнастическо общество е поканило варненското юнашко дружество да изпрати сто души юнаци, които да присѣствуватъ при освѣщаване на дружественното знаме. При това, пѣлвнитѣ разности на варненскитѣ юнаци ще бждатъ за смѣтка на одеското общество.

Надѣваме се, че варненскитѣ юнаци ще се отзоватъ на тази покана и още веднажъ ще засвидѣтелствуватъ нашитѣ горѣщи чувства на симпатии и солидарностъ къмъ братския руски народъ.

Кѣмъ кмета.

Помолени сме да запитае варненскитѣ кметъ: знае ли той, че техническия надзирателъ Георги Продановъ е каралъ общинскитѣ кола да му носятъ прѣстъ за да си строи къщата? Знае ли още г кмета, че този своегорода демократъ е пзгудвалъ отъ най-бѣдни сѣмейства суми, като ги е заплашвалъ, че ако не му дадатъ нѣщо, щѣлъ да ги изгони и да имъ събори къщитѣ, понеже били построени

безъ разрѣшение? Или Георги Продановъ въ качеството си на демократически знаменосецъ (понеже въ врѣме на изборитѣ, той е носилъ знамето имъ) заслужава тѣзи привилегии и трѣбва да върши произволи?

Радикалски конгресъ.

Тия дни въ Плевентъ се състоя годишния конгресъ на радикалната партия. Слѣдъ изслушване обстоятелни рефератъ на г. Влайкова, конгреса е порицалъ дволичната пѣдизвигателна политика на демократическото правителство спрямо Турция. Рѣшително, на демократитѣ хитъ не имъ върви. Отъ всички страни, отъ всички партии, отъ цѣлия български народъ, все протести и проклетия се отправятъ срѣщу тѣхъ.

Колоездачи.

Прѣдъ видъ, че проектирания общъ колоездачъ излетъ до гр. Одринъ не се осъществи, то управителния съюзенъ сѣвътъ е издалъ окръжно до всички колоездачни дружества, съ което имъ опрѣдѣля колоездачния срѣщи изъ разнитѣ градове на царството на 22 т. м. Колоездачитѣ ще пжтуютъ съ 50% намаление по блж. държ. желѣзници. Срѣща за колоездачитѣ отъ варненски окръгъ е опрѣдѣлена гр. Добричъ. За тази цѣль настоятелството на варненското колоездачно д-во поканва всѣки свои членове да се явятъ на 21 т. м., 3 часа сл. обѣдъ въ дружественни колудрумъ, съ пѣлна колоездачна форма, откъдѣто ще потеглятъ за гр. Добричъ, за да зематъ участие въ тази срѣща.

Платятъ ни отъ с. Дезиъ.

Едно врѣме, когато демократитѣ бѣха въ оппозиция, трѣбѣха налѣво и надѣсно противъ специалнитѣ тренове, съ които пжтуваха министритѣ. Това даже бѣше станало идея за тѣхъ, която тѣ не закъсѣха да приложатъ на практика. Когато Каравеловъ бѣше министръ, трѣбвало е да отпжтува за Русе. Той не само се отказалъ да пжтува съ специаленъ вагонъ, но даже не приелъ да му се даде и безплатенъ билетъ. Той си купилъ билетъ, и то отъ III класъ; това, разбира се, било е направено отъ демократство (защото прѣди да се появи Такевъ, той бѣ първия демократически демагогъ).

Модернитѣ демократи вече отетжиха отъ дѣдо Каравеловия принципъ. Тѣ обичатъ да се возятъ поѣкога безплатно, поѣкога съ специални вагони. Напримѣръ, Такевъ обича, когато пжтува съ своя специаленъ вагонъ да закачи по двѣ машини (понеже се явява въ двѣ лица: Такевъ като монархистъ — и Такевъ — републиканецъ). Други пъкъ отъ демократитѣ обичатъ да пжтуватъ без-

платно. Така, напримѣръ, на 18 т. м. г-нъ Кжневъ пжтува безплатно по желѣзницата отъ Добричъ до Варна. Най-сетѣ, може да му се хариже пжтуването отъ Добричъ до Девня, понеже билъ гостъ на пѣдприемачитѣ, но отъ Девня до Варна мислимъ, че трѣбваше да си заплати стойността на билета — 250 лв., тъй като не пжтуваше съ личната си депутатска карта. Трѣбва човѣкъ много да се е забравилъ за да се разправя за 250 л. съ чиновницитѣ и да кара управителъ да интервенира, за да се разрѣши безплатното пжтуване. Вижда се по всичко, че чиновницитѣ, които строго изпълняватъ законитѣ, искаха да накарата г. Кжнева да си плати билета, но послѣдния обяви своето качество — подпѣдседателъ на Камарата и съ помощта на управителя Ралчевъ накаралъ чиновницитѣ да отстъпятъ; нѣмащо, прѣдъ силнитѣ на деня не всѣки би ималъ смѣлостта да изпълнява законитѣ. Но какво би станало, ако бѣ се качилъ нѣкой бѣднякъ да пжтува безплатно? — Всѣки може да се отговори.

Единъ отъ чиновницитѣ по желѣзницитѣ каза прѣдъ всички: „най-сетѣ ще взема да заплатя билета, за да не си създавамъ главоболия съ министерството.“ Горкия, той мислѣше, че гарванъ гарвану око лади. Заблуждение!

Х. Георгиевъ.

„Царскитѣ“ демократи заплашватъ!

Демократитѣ, отъ които и помнитъ пѣмаше въ нашия край, до пдането имъ на властъ; които брояха въ редоветѣ си само единъ Михалъ, сега сж вдигнали глава и заплашватъ! Заплашватъ не Турция, разбира се, прѣдъ която ежечасно капитулиратъ съ своята гламава политика, заплашватъ не и свободния български гражданинъ, който вече съ отвращение гледа на тѣхъ, а заплашватъ чиновницитѣ въ държавнитѣ учреждения и най-вече служащитѣ въ общинското и околийско управления, заплашватъ ги съ уволнение, ако писмено не деклариратъ прѣдъ мѣстното демократическо бюро, че сж башъ демократи. Обществентъ скандалъ, който само „царскитѣ“ демократи можаха да извършатъ! И това се прави, за да се засили бюрото имъ въ града ни материално и количествено, бюро, което едва ли брой сега 20—30 души. Докато председателъ на това бюро, до прѣдъ нѣколко мѣсеца, бѣ „изпитания“ демократъ Михалъ, зимѣска неговия крѣстникъ зае неговото мѣсто. Нѣ вмѣсто засилване на демократията послѣдва това, което се и очакваше: окончателното ѳ разкапване. И ето на 15 т. м. — недѣля — идва тартора на „демократията“ въ окръжния, подпѣдседателя на Камарата Кжневъ, заедно съ окр. управителъ Рал-

чевъ, стѣбратъ нѣколко демократчета тука на сѣбитѣ и велемудренно рѣшаватъ: и послѣдния писарѣ, въ което и да било учреждение, да бжде уволненъ, ако не е нашъ. Узнаваме, че въ сега общинския гр кметъ даде началото: повиква единъ по единъ служащитѣ си и иска отъ тѣхъ изпълнение на горното рѣшение съ подаване заявление до мѣстното демокр. бюро, че сж демократи. А нещастнитѣ служащи съ чудятъ и маятъ какво да правятъ, веръ и на кората имъ хлѣбъ се посѣга. Нещастна „демократия!“

Провадия.

Вида.

Кражба.

На 18 гого, непзвѣстанъ двама джебчии слодучили да измъкнатъ 100 лв. една банкнота отъ портмонето на Пв. Найденовъ, отъ с. Чаушъ-къой, балчикска околия.

Обира е станалъ вънъ отъ града, при българскитѣ гробища.

Крадцитѣ не сж заловени.

Изгубенъ е единъ ключъ отъ желѣзна каса. Умолява се, който го намери да го прѣдстави въ редѣкцията срѣщу прилично възнаграждение.

КНИЖНИНА.

Получихме въ редакцията *Номо Sapiens*, романъ въ три части, отъ Ст. Шибишевски, прѣвелъ отъ руски В. Карагѣзовъ. Този романъ е № 1 отъ „Художественна библиотека“, основана въ гр. Карнобатъ.

Авторътъ на този романъ, Ст. Шибишевски, е твърдѣ пзвѣстенъ у насъ и всѣкой би пожелалъ да го почете. Още повече, че „Номо Sapiens“ е едно отъ най-цѣнитѣ произведения на Шибишевски. Ето какъ се произнася за него и бѣлѣжития критикъ Фелдманъ: Великодушниятъ по своята замисль романъ „Номо Sapiens“ е кървавъ документъ за израждането на съврѣмнената душа. Фалкъ може да служи за прѣвѣзходенъ образецъ на декаденство: безсилентъ да противостои срѣщу желанията на своитѣ нерви, които изискватъ все по-нови и по-силни усѣщания, той върви къмъ червнито участие, по трупове; при това, той ясно вижда своитѣ погѣпки, защото, въ протявонѣсъ на хората отъ пѣлвнитѣ врѣмена, той стои далечъ отъ страститѣ, които обливатъ мозъка, размѣшатъ разсѣдка (чрѣзъ самокритиката и правятъ човѣка слѣпъ фанатикъ). И Фалкъ се ползува отъ формулата, заета отъ Ницше: той е свѣрхчовѣкъ, безразличентъ, стоящъ задъ прѣдѣла на доброто и злото, той е стихия на природата.“

ската дѣщеря. Вѣрния друааръ увилъ главата на таласѣма въ една кърпичка и пакъ безъ да го усѣятъ младоженцитѣ скрилъ се подъ леглото.

И отъ този мигъ настѣпи едно сладостно мѣлчанне въ стаята на пригърнатитѣ млади хора.

Рано на другия денъ народа се трупалъ около царския дворъ да види загиналия младоженецъ. Църковната лития съ хорувги и погребална колесница пристигнали въ царския дворъ. Но слънцето високо вече изгорило и вратата младоженска още не се отваряла. Обезпокоентъ царя, далъ заповѣдъ да тропатъ на вратата. Когато царскитѣ служители потропали, царската дѣщеря се обадила:

„Кои сте вий, които ни безпокоите?“ Обадилъ се сжко съ роптание и младоженецътъ. Очудени отъ това, веднага събѣдили на царя, който бърже се затѣклъ и видѣлъ съ очитѣ си, че и двамата сж живи. Радостно царя ги прѣгърналъ и прѣзъ сѣзми ги нацѣлувалъ. А другарътъ на младо-

женеца прѣдалъ царю главата на смѣковницата.

Отново се дало заповѣдъ за велики тържества. Цѣлото царство грѣмнало отъ радостъ и веселие.

Слѣдъ тържествата, царския зетъ пожелалъ да води младата си булка при своитѣ родители. Щастливия царъ, доволенъ, че единичката му щерка се избавила отъ това чудовище — таласѣма, съгласилъ се на това дълго пжтувание.

Сжкли дарове, натарени на дълги кербани, потеглили за родното мѣсто на младоженеца. И когато пристигнали тамъ, отново започнали тържества и веселия.

Слѣдъ като настѣпило успокоение, бащата на младоженеца повикалъ при себе си вѣрния си слуга и добръ другаръ на сина му, и му казалъ: „каква награда искашъ за доброто, което стори на моя синъ?“ Слугата отговорилъ: „Всичко ще дѣлимъ на половина, — така ни бѣше условнито“. Не, условнито ни бѣше да дѣлимъ

всичко на половина: имането ще дѣлимъ и булката ще дѣлимъ.

Събрали се тогава всѣкитѣ законѣдци, книжници, учени и дошли до заключението, че слугата има право, че половината булка нему се пада.

Самъ слугата рѣшилъ да разсѣче булката на двѣ. И въ денътъ, когато щѣло да стане разсѣчането, множество народъ се събралъ да гледа. На единъ широкъ мегданъ, донесли ножоветѣ, довели булката, която вързали на двѣ дървета за двата крака съ главата на долу. Очитѣ не ѳ вързали. Приближилъ се слугата, вземалъ острия тежъкъ ножъ, — дигналъ го нагорѣ и високо извикалъ: „Едно!“. Уплашената жена силно се разстѣрсила. Слѣдъ малко той вдигналъ ножа още по високо и извикалъ „два!“ Тѣлото се силно раздрусало. И когато яростно изкрѣщялъ: „тррри“, уплашената жена силно се раздрусала, свила се и избѣгвала опашката на смѣковницата, която бѣше останала у нея въ първата брачна нощъ.

Слугата прибралъ тази опашка, отвързалъ булката, прѣдалъ я на свѣкрътъ, комуто казалъ: „Азъ искахъ да дамъ на сина ми здрава жена. Не искамъ никакви богатства“.

Въ заключение на тази хубава приказка, нашия добъръ приятелъ бай *Петъръ Станчевъ* дава слѣдния моралъ:

Въ политическия трупъ на българския народъ отдавна се е вмѣкала подобна смѣковница, която го разяжда, която го убива. Главата на тая смѣковница ний убихме при падането на Стамболова. Но... опашката още стои. Трѣбва българския народъ да дойде до това съзнание, да разтѣри този политически трупъ, та еднажъ за винаги да се избавиме отъ това чудовище, отъ тая смѣковница — отъ кривитѣ политически възгледи и пжтища, които рушатъ, опропастватъ нашата страна. . .

Безжичния телеграфъ и аеропланитѣ.

Първия опитъ съ безжичния телеграфъ на аеропланъ е билъ вече направенъ въ Америка. Въздухоплавателя Макъ Кюрди полѣтялъ въ въздуха съ аероплана си, на който инженеръ Хортонъ прикачилъ единъ телеграфенъ апаратъ. Той се издигналъ на 150 метра височина и изпратилъ първата телеграма до Хортонъ. Тази

телеграма, твърдѣ лесно прочитаема, имала слѣдното съдържание: „Прогрессъ въ въздухоплавателната наука отбѣлява една нова страница съ изпращането на тази телеграма отъ единъ хвърчащ аеропланъ. — Макъ Кюрди.“

Тази телеграма е била азиратена, когато аероплана лѣтялъ съ 75 км. бързина въ часъ и на около петъ километра далечъ отъ приемателната станция.

Фабрика „ЯГОДА“, Гара Шуменъ

за винени коняци, мастики, вермутъ, битери, ликьори и др.

Маринъ П. Паскалевъ & С-іе

Единствена въ България конячна фабрика съ двойна парна дестилация и най-модерна филтрация.

Цѣворазписъ при поискване — франко. 5—15

Важно за г-да строителитѣ

Христо П. Овчаровъ

Гара Шейтанджикъ.

Съобщавамъ на г-да строителитѣ, че се установихъ въ гара Шейтанджикъ и открийхъ собствена карьера за прочути и удобни отъ самото Министерство на Общ. Сгради, Шейтанджикски камани, отъ които доставлявамъ на износни цѣни, като: цокълъ, стѣпала, подпрозорци, булдури, парпети, плочи за постилане дворове и др.

За спор: сумѣние отъ провинцията направо до менъ, а за града Варна, до Петръ П. Овчаровъ & С-іе.

Съ почитание:

7—10

Христо П. Овчаровъ.

Д-ство „Рѣшителностъ“ въ Варна

има фабрика за работене на модерни мебели, врати прозорци и всѣкакъвъ видъ столарски издѣлия.

Има складъ на ГОТОВИ МОБЕЛИ въ дюгения на г. Апостолидисъ, ул. „Аспарухъ“, близо до „Пазаръ Парушъ“.

Приема и поръчки.

Работа солидна и изящно хубава. 2—10

ПРОДАВА СЕ

По причина, че съмъ ангажиранъ съ много други търговски прѣдприятия, извѣстявамъ на интересующитѣ се, че продавамъ собствената си ПИВНИЦА „БАТЕМБЕРГЪ“, находяща се на ул. „Владиславъ“ (ташъ-йолу) съ много износна цѣна. Споразумѣние лично съ мене: Гочо Ж. Андрѣйчевъ.

Търговци! Рекламирайте стокитѣ си въ В. Свѣткавица

Печатница „Просвѣта“ — Варна.

Многоуважаеми Г. Г.

Слѣдъ специализирането си въ Виена по художествената фотография, — се установявамъ въ градъ Варна и наредихъ ателието си по най-последнитѣ изисквания на фотографското изкуство, което отворихъ за публиката отъ 1 априлъ т. г. подъ фирмата

I Модерна художествена ФОТОГРАФИЯ

находяща се въ жловото високо здание на улица „Прѣславска“, срѣщу хотелъ „Парижъ“.

Г. г. граждани, въ ателието ми портретитѣ ще се изработватъ на I-во качествена истинска платина — Коледругъ, Гумидругъ и Матова книга, а така сжщо ще приемамъ пртрети за уголѣмяване отъ всѣка величина, до два метра фамилни групи, сжщо ще изработвамъ по трети по желание — върху копирени, атлазени и др. платове, които ще позволяватъ да се ператъ.

Г. г. граждани, посѣтете ателието ми за да се увѣрите че другадѣ неможете намѣри подобна артистична изработка която ще задоволи и най-взискателния посѣтителъ.

Посѣтете ателието ми, за да се увѣритѣ още, че не трѣбва за напрѣдъ да изпращате портрета си за уголѣмяване въ странство, защото тукъ ще имате по солидна изработка.

Съ почитание:

Захария П. Жейновъ

Фотографъ.

Сжщия притежателъ на Сливенското ателие „НОЖАРОВЪ“.

Важно извѣстие за г-да търговцитѣ.

Съобщавамъ на г-да търговцитѣ, че вече ми пристигнаха въ

ПЕЧАТНИЦАТА „ПРОСВѢТА“

повече отъ 100 вида най-разнообразни букви и орнаменти за

бланки, фактури, полици, чекове, търговски тефтери, циркуляри и пр.

Поръжитѣ изработвамъ, по желание, съ два и повече цвѣта

съ съвършенно намалени цѣни.

За улеснение на г-да търговцитѣ, снабдихъ печатницата си съ телефонъ № 254 и държа винаги на тѣхно разположение човѣкъ за прием. и прѣд, поръжитѣ.

Съ Почитание:

Слави Христовъ.

ЛИТОГРАФИЯТА

на

П. ЗЕНГИНОВЪ & С-іе — ВАРНА,

е снабдена съ всичкитѣ принадлежности: моторъ и специални работници, приема да изработва по най-модеренъ начинъ: акции, чекове, полици, фактури, бланки, всѣкакъвъ видъ етикети, визитни карти, свадбени билети, торбички за брашно, мишени за войската, корици за тетрадки и блокове, реклами и всички други литографически работи.

Съ най-износни цѣни

Работа чиста, бърза и гарантирана.

Съ почитание: **П. Зенгиновъ & С-іе.**